

FIRST SUNDAY OF THE GREAT FAST
SUNDAY OF ORTHODOXY

Icon of the Holy Images

February 18, 2018

FIRST SUNDAY OF THE GREAT FAST (SUNDAY OF ORTHODOXY)
MEMORY OF THE HOLY PROPHETS; OUR HOLY FATHER LEO, POPE OF ROME

TONE 4

SCHEDULE OF SERVICES FOR FEBRUARY 19 – FEBRUARY 25

WEDNESDAY, FEBRUARY 21

6:30 PM – Liturgy of the Presanctified Gifts

THURSDAY, FEBRUARY 22

10:30 AM – Lenten Service at St. Paul Manor

FRIDAY, FEBRUARY 23

9:30 AM – Liturgy of the Presanctified Gifts

**SATURDAY, FEBRUARY 24 – THE FIRST AND SECOND FINDING OF THE PRECIOUS HEAD OF THE HOLY
PROPHET, FORERUNNER AND BAPTIZER JOHN**

9:30 AM – Divine Liturgy for the feast followed by Panakhyda for All-Souls

**SUNDAY, FEBRUARY 25 – SECOND SUNDAY OF THE GREAT FAST (ST. GREGORY PALAMAS)
OUR HOLY FATHER TARASIIUS, ARCHBISHOP OF CONSTANTINOPLE**

9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

**Fasting, neither above
nor below your ability...**

Fasting, neither above nor below your ability, will help you in your vigil. One should not ponder divine matters on a full stomach, say the ascetics. For the well-fed, even the most superficial secrets of the Trinity lie hidden. Christ Himself set the example with His long fast; when He drove out the devil He had fasted for forty days. Are we better than He? Behold, angels came and ministered unto Him (Matthew 4:11). They are waiting to minister to you, too.

– From Tito Colliander's *The Way of the Ascetics*

Let the mouth also fast from disgraceful speeches and railing. For what does it profit if we abstain from birds and fishes; and yet bite and devour our brethren? The evil speaker eats the flesh of his brother, and bites the body of his neighbor.

– St. John Chrysostom, on fasting

ВІДУЙНИ МЕНІ ДВЕРІ ПОКАЯННЯ,
ЖИТТЕДАВЦЕ, – МОХИТЬСЯ ЗРАНИКУ
ДУХ МІЙ У СВЯТИМ ТВОЇМ ХРАМІ, БО
ВСЯ МОЯ ТІЛЕСНА ХРАМИНА ОСКВЕРНЕНА;
АЛЕ ТИ, ЩЕДРИЙ, ОЧИСТИ МЕНЕ СВОЄЮ
ЛАСКАВОЮ МИЛІСТЮ.

Open to me the doors of repentance, O
Giver of Life; for my soul rises early to
pray toward Your holy Temple, bearing
the temple of my body all defiled. But
in Your compassion, purify me by the
lovingkindness of Your mercy.

ABOUT SAINT EPHREM'S PRAYER

The famous lenten prayer of Saint Ephrem the Syrian summarizes our entire struggle during the forty day fast – that of turning from vice to virtue, sin to holiness, and self-love to love of God and neighbor.

This powerful prayer is said every day of Great Lent, except on Saturdays and Sundays. It should be part of our morning and evening prayers, but may also be said at any other time throughout the day – especially in time of temptation.

МОЛИТВА СВ. ЄФРЕМА СИРІЙЦЯ

Господи і Владико життя Мого! Духа лінивства, недбайливости, властолюб'я і пустомовства віджени від мене. *(доземний поклін)*

Духа чистоти, покори, терпеливості й любови даруй мені, рабу твоєму [рабі Твоїй]. *(доземний поклін)*

Так, Господи, Царю! Дай мені бачити гріхи мої і неосуджувати брата чи сестру мою, бо Ти благословен еси на віки віків. Амінь. *(доземний поклін)*

Боже, милостивий будь мені грішному! *(поклон)*
Боже, очисти гріхи мої і помилуй мене! *(поклон)* 4x
Без числа нагрішив я, Господи, прости Мені! *(поклон)*

Господи і Владико життя Мого! Духа лінивства, недбайливости, властолюб'я і пустомовства віджени від мене.

Духа чистоти, покори, терпеливості й любови даруй мені, рабу твоєму [рабі Твоїй].

Так, Господи, Царю! Дай мені бачити гріхи мої і неосуджувати брата чи сестру мою, бо Ти благословен еси на віки віків. Амінь. *(доземний поклін)*

PRAYER OF ST. EPHREM THE SYRIAN

O Lord and Master of my life! Take from me the spirit of indifference and discouragement, lust of power, and idle chatter. *(prostration)*

But give rather the spirit of wholeness of being, humble-mindedness, patience, and love to Your servant. *(prostration)*

Yea, O Lord and King! Grant me to see my own errors and not to judge my brother or sister; For You are blessed unto ages of ages. Amen. *(prostration)*

God, be merciful to me a sinner! *(bow)*
God, cleanse me of my sins and have mercy on me! *(bow)* 4x
I have sinned without measure, forgive me O Lord! *(bow)*

O Lord and Master of my life! Take from me the spirit of indifference and discouragement, lust of power, and idle chatter.

But give rather the spirit of wholeness of being, humble-mindedness, patience, and love to Your servant.

Yea, O Lord and King! Grant me to see my own errors and not to judge my brother or sister; for You are blessed unto ages of ages. Amen. *(prostration)*

Looking Ahead:

- ❖ February 24th – 2nd All Souls
- ❖ March 3rd – 3rd All Souls Saturday
- ❖ March 4th – Sunday of the Holy Cross
- ❖ March 10th – 4th All Souls Saturday
- ❖ March 17th – Akathist Saturday
- ❖ March 24th – Lazarus Saturday
- ❖ March 25th – Annunciation & Flowery Sunday

- ❖ March 28th – Holy Wednesday
- ❖ March 29th – Holy Thursday
- ❖ March 30th – Great and Holy Friday
- ❖ March 31st – Great and Holy Saturday
- ❖ April 1st – Pascha

ABOUT THE SUNDAY OF ORTHODOXY

From the Greek Orthodox Archdiocese – goarch.org

Lent was in origin the time of final preparation for candidates for baptism at the Paschal Vigil, and this is reflected in the readings at the Liturgy, today and on all the Sundays of Lent. But that basic theme came to be subordinated to later themes, which dominated the hymnography of each Sunday. The dominant theme of this Sunday since 843 has been that of the victory of the icons. In that year the iconoclastic controversy, which had raged on and off since 726, was finally laid to rest, and icons and their veneration were restored on the first Sunday in Lent. Ever since, that Sunday been commemorated as the "Triumph of Orthodoxy."

The name of this Sunday reflects the great significance which icons possess for the Orthodox Church. They are not optional devotional extras, but an integral part of Orthodox faith and devotion. They are held to be a necessary consequence of Christian faith in the incarnation of the Word of God, the Second Person of the Trinity, in Jesus Christ. They have a sacramental character, making present to the believer the person or event depicted on them. So the interior of Orthodox churches is often covered with icons painted on walls and

domed roofs, and there is always an icon screen, or iconostasis, separating the sanctuary from the nave, often with several rows of icons. No Orthodox home is complete without an icon corner, where the family prays.

Icons are venerated by burning lamps and candles in front of them, by the use of incense and by kissing. But there is a clear doctrinal distinction between the veneration paid to icons and the worship due to God. The former is not only relative, it is in fact paid to the person represented by the icon. This distinction safeguards the veneration of icons from any charge of idolatry.

THE LITURGY OF THE PRESANCTIFIED GIFTS

Adapted from an article by Very Rev. Thomas Hopko

The eucharistic Divine Liturgy is not celebrated in the Byzantine Church on lenten weekdays, since the full Divine Liturgy has a joyful character not in keeping with the somberness of the Great Fast. However, in order for the faithful to sustain their lenten effort by participation in Holy Communion, the Liturgy of the Presanctified Gifts is served. The service is an ancient one in the Byzantine Church. We officially hear about it in the canons of the seventh century, which obviously indicates its development at a much earlier date.

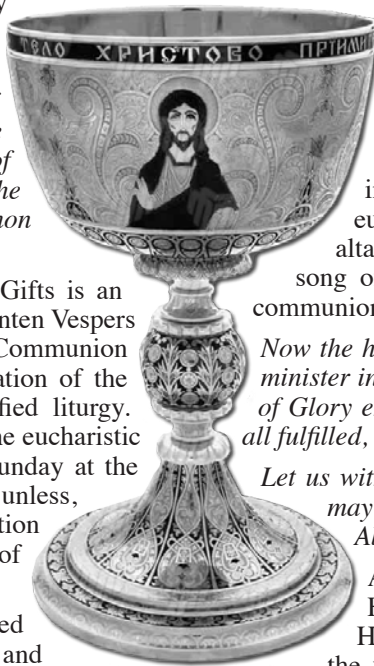
On all days of the holy fast of Lent, except on the Sabbath, the Lord's Day, and the holy day of the Annunciation, the Liturgy of the Presanctified is to be served (Canon 52, Quinisext, 692).

The Liturgy of the Presanctified Gifts is an evening service. It is the solemn lenten Vespers with the administration of Holy Communion added to it. There is no consecration of the eucharistic gifts at the presanctified liturgy. Holy Communion is given from the eucharistic gifts sanctified on the previous Sunday at the celebration of the Divine Liturgy, unless, of course, the feast of the Annunciation should intervene; hence its name of "presanctified."

The Liturgy of the Presanctified Gifts is served on Wednesday and Friday evenings, although some churches may celebrate it only on one of these days. It comes in the evening after a day of spiritual preparation and total abstinence. The faithful who are unable to make the effort of total fasting because of weakness or work, however, normally eat a light lenten meal in the early morning.

During the psalms of Vespers, the presanctified gifts are prepared for communion. They are transferred from the altar table where they have been reserved since the Divine Liturgy, and are placed on the table of oblation. After the evening hymn, the Old Testament scriptures of Genesis and Proverbs

are read, between which the celebrant blesses the kneeling congregation with a lighted candle and the words: "The Light of Christ illumines all," indicating that all wisdom is given by Christ in the Church through the scriptures and sacraments. This blessing was originally directed primarily to the catechumens -- those preparing to be baptized on Easter -- who attended the service only to the time of the communion of the faithful.

After the readings, the evening Psalm 141 is solemnly sung once again with the offering of incense. Then, after the litanies of intercession and those at which the catechumens were dismissed in former days, the presanctified eucharistic gifts are brought to the altar in a solemn, silent procession. The song of the entrance calls the faithful to communion.

Now the heavenly powers (i.e., the angels) do minister invisibly with us. For behold the King of Glory enters. Behold the mystical sacrifice, all fulfilled, is ushered in.

Let us with faith and love draw near that we may be partakers of everlasting life. Alleluia. Alleluia. Alleluia.

After the litany and prayers, the Our Father is sung and the faithful receive Holy Communion to the chanting of the verse from Psalm 34: "O taste and see how good is the Lord. Alleluia." The post-communion hymns are sung and the faithful depart with a prayer to God who "has brought us to these all-holy days for the cleansing of carnal passions," that he will bless us "to fight the good fight, to accomplish the course of the fast, and to attain unto and to adore the holy resurrection" of Christ.

The Liturgy of the Presanctified Gifts is traditionally considered to be the work of the sixth-century pope, Saint Gregory of Rome. The present service, however, is obviously the inspired liturgical creation of Christian Byzantium.

ПРОПОВІДЬ НА НЕДІЛЮ ТОРЖЕСТВА ПРАВОСЛАВ'Я

Дорогі брати і сестри!

«Відтепер ви побачите небо відкрите та Ангелів Божих, що на Людського Сина підіймаються та спускаються»... Хто з апостолів, з дитинства знайомих з розповіддю Тори про подорож їхнього праотця Якова-Ізраїля у Харан, до материного брата Лавана, не пригадував сонного видіння Якова в Бет-Елі! Тоді, в місцевості Бет-Ел неподалік від сучасного Єрусалиму й теперішньої палестинської столиці Рамалли, втомлений важкою дорогою Яків заснув, поклавши голову на камінь. «І снилось йому, ось драбина поставлена на землю, а верх її сягав аж неба. І ось Ангели Божі виходили й сходили по ній. І ото Господь став на ній і промовив: Я Господь, Бог Авраама, батька твого, і Бог Ісака. Земля, на якій ти лежиш, Я дам її тобі та нащадкам твоїм» (Бут. 28:12-13). Наляканий сваркою з братом Ісавом, непевний у своєму майбутньому Яків враз сповнюється міцним відчуттям Божої присутності в своєму житті й гідно долає випробування. Згодом же він спорудив у Бет-Елі жертовника Богові та склав на ньому жертву подяки.

Загадкове видіння драбини від землі до неба відкривається в Ісусі Христі, через Котрого єднаються в святій Церкві видимий, земний світ, і Небесне Царство. Сенс слова, донесеного Старим Завітом, сповнюється новим, несподіваним змістом, розчиняється в містичну перспективу вічного життя в Бозі та з Богом. Христос навчає словом, проповідує, тлумачить Закон і Пророків, але Він насамперед промовляє до людського серця надприродним даром любови, батьківської любови до відкуплених у Дусі дітей, виявом якої стають чуда зцілень, вигнання бісів, примноження хлібів, нарешті, воскресення померлих.

Рибалки з-над Генізаретського озера Петро та Андрій, котрі прийшли на Йордан слухати проповідь Йоана Хрестителя, навернулися, коли відчули в Ісусі з Назарету «Агнця Божого, що на Себе гріх світу бере» та дізналися

про явлення Трипостасного Божества над Йорданом у мить хрещення. Але і їм ще треба було пережити чудесну ловитву риби, коли, закинувши невід за словом Ісуса, «вони безліч риби набрали і їхній невід почав прориватись» (Лк. 5:6). Аж тоді Симон-Петро зачудовано виголошує: «Господи, вийди від мене, бо я грішна людина!» (Лк. 5:8). Там, де слова здаються заслабкими, промовляє чудо.

Филип був земляком Петра й Андрія, також походив з містечка Вифсаїди неподалік від Капернауму, там, де Йордан впадає в Генізаретське озеро. Можливо, він разом із братами – синами Йони – прийшов на Йордан послухати пророка й предтечу Йоана. Напевне, саме від земляків почув він про Ісуса з Назарету. Не міг не думати про Нього і про те, чи ж не в Ньому, нарешті, здійснюється пророцтво про обіцяного Месію. І в цю мить схвилюваних роздумів досить було звернення Спасителя: «Іди за Мною!», – щоб Филип не лише сам приєднався до Христа, але й почав сповіщати про нього іншим землякам-галилеянам.

Нафанаїл же, син Толмая (бар-Толмай, або по-грецькому Варфоломей), на відміну від Филипа, був людиною недовірливою і скептичною. Чутка про Вчителя з Назарету викликала в нього лише одну реакцію: «Та хіба ж може бути з Назарету що добре?» Очевидно, Назарет не користувався в Галилеї доброю славою. Невелике тоді місто лежало на жвавій торговельній дорозі з Дамаску в Єгипет, і це не могло не накласти гіркої відбитки на вдачу його мешканців. В усякому разі, згодом рідне місто Спасителя, Назарет, виявиться найбільш ворожим Його проповіді, й у назаретській синагозі Ісуса мало не каменують.

Доречі, й зараз Назарет, колись християнське, а тепер уже переважно мусульманське місто, дивує прибульців червоними прапорами з серпом і молотом. Вже кілька років мером міста обирається комуніст...

Попри свій скептицизм Нафанаїл згодився зустрітися з назаретянином Ісусом. І раптом замість докорів у сумнівах він чує від Равві: «Ото справді ізраїльтянин, що немає в нім

підступу!» Простота й безпосередність Нафанаїла, не вельми цінована в світі, була помічена ще до розмови з ним. Здивований Нафанаїл перепитує: «Звідки знаєш мене?» І тут ми чуємо загадкову відповідь: «Я бачив тебе ще давніш, ніж Филип тебе кликав, як під смоковницею був ти».

Ми ніколи не дізнаємося, що робив Нафанаїл бар-Толмай під смоковницею. Молився? Читав Тору? Перебував у побожних роздумах? Чи, може, дав відповідальну обітницю? В усякому разі, йшлося про сокровенні й надзвичайно важливі для Нафанаїла миті, коли він перебував наодинці з Богом і відчував Його присутність. Тож коли виявилось, що з ним тоді був Ісус, цього вистачило, аби викликати в цього стриманого чоловіка захоплений вигук: «Учителю, Ти Син Божий, Ти Цар Ізраїлів!» Вигук, який в устах ізраїльтянина міг означати лише одне – визнання месіянського покликання Равві.

«Відтепер ви побачите небо відкрите та Ангелів Божих, що на Людського Сина підіймаються та спускаються»... Христос промовляє це до Нафанаїла, але говорить у множині. І не лише через те, що Нафанаїла міг супроводжувати Филип. Він звертається через Нафанаїла до всіх апостолів і до нас із вами. Усіх нас Ісус кличе до усвідомлення нової

реальності, що прийшла в світ, – відкриття Бога людям через Його Сина. Відкриття Неба перед людським зором.

Пізнання Бога годі звести до читання та вивчення Божого слова. Очі серця часто бувають пильнішими, ніж аналітичний розум. Ревна молитва, життя в суворій стриманості й простоті дають духовний досвід, не гірший за студіювання книг. Ікона може мати глибший богословський зміст, ніж догматичне дослідження. Нерозуміння цього часом оберталося трагедіями, подібними до важкого періоду іконоборництва, що тривало у Візантії від 726 до 843 року.

Коли сьогодні, в першу неділю Великого посту, Православна Церква вшановує подолання іконоборництва, то не лише з причин історичних. Хоча символічне внесення святих образів до церков Константинополя відбулося 843 року саме в цей день, у першу постову неділю. І все ж вагомішим є інший мотив: пригадати на початку посту про значення споглядального життя, про багатство й богословську місткість форм богошанування, прийнятих у візантійській традиції. Пригадати про «небо відкрите», яке завжди маємо перед очима нашого серця. Амінь.

Автор: Архієпископ Ігор (Ісіченко)

Donate to St. John the Baptizer Ukrainian Catholic Church when you purchase from smile.amazon.com

YES, IT'S TRUE!

When you purchase items from smile.amazon.com (same items and low cost as at Amazon.com) 0.5% of your eligible purchases can be donated to our church.

To begin shopping (and donating!) go to smile.amazon.com:

- You use the same account on Amazon.com and AmazonSmile.com. Your shopping cart, wish list, wedding or baby registry, and other account settings are also the same.
- Just select “St. John the Baptizer Ukrainian Catholic Church” as your charity to receive donations from eligible purchases before you begin shopping. Amazon will remember your selection, and then every eligible purchase you make at smile.amazon.com will result in a donation.
- Donations are made by the AmazonSmile Foundation and are not tax deductible by you.

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

The Greater Mystery

Our first parents, shamed by guilt for their transgression, made aprons for themselves from fig leaves. The fig tree can fittingly designate the tendency toward sin, which is wrongfully filled with sweetness for the human race. Those placed under it can be His elect, those who do not yet recognize the grace of their election – just as the Lord saw Nathanael when he was situated under the fig tree though Nathanael did not see Him. “For the Lord knows who are his” [2 Tim 2:19], and the very name Nathanael is most suitably appropriate to their salvation. For Nathanael is interpreted “gift of God,” and unless one is called by the gift of God, one will never evade the guilt of the first transgression; he will never evade wrongfully enticing things under the shelter of his daily-increasing sins; he will never be worthy to come to Christ to be

saved. Hence the Apostle says, “For by grace you have been saved, through faith, and not of yourselves. It is a gift of God, not a result of your works, lest anyone glory” [Eph 2:8-9].

There follows: Jesus said to Nathanael, “Because I said to you that I saw you under the fig tree, you believe. You will see a greater thing than these.” He subsequently discloses what is the greater thing of which He speaks, by giving His pledge of a future opening of the kingdom of heaven to believers, and of a proclamation to the world of both His natures in one person. This in reality is a much more excellent hidden mystery than the fact that He foresaw us enlightened by Him while we were still placed in the shadow of sin.

St. Bede the Venerable

Visit www.ecpubs.com for more publications.